

O Marija, gink žmoniją,—
Gink nuo karo, bado, maro.
Dievo ausys Tavęs klausys,—
Tark nors žodį.

Štai per dienas kerštas vienas:
Minios kaujas, liejas kraujas,
O nedori, kaip tik nori
Skriaudžia vargšą.

Melsk Dievulį, kad veikiausia
Duot ramybę ir vienybę...
Tavo malda tesuvaldo
Dievo rykštę.

Tu nekalta, skaisti—ba'ta,
Prasidėjai—užtekėjai,
Kaip aušrinė rytmetinė
Tarp tamsybių.

Tavo malda Dievą valdo:
Ko maldausi, iš Jo gausi...
Pagailėki,—prakalbėki
Vieną žodį.

Laukia žmonės tos malonės...
Maldos plaukia: rauda, šaukia,
Dangun žiūri,—viltį turi,
O Marija.

ŠVENČIAUSIOS TREJYBĖS ŠVENTĖ

LEKCIJA

Rom. 11, 33-36.

O DIEVE, turtų, išminties ir žinojimo gilybe, kaip nesuprantami jo teismai ir nesusekami jo kečiai! Nes kas pažino Viešpaties mintį arba kas buvo jo patarėjas? Arba kas davė jam pirmas, kad tam būtų atsi-lyginta? Nes iš jo, per jį ir jame yra visa; jam garbė per amžius! Amen.

EVANGELIJA

Mato 28, 18-20.

A NUO Metu: Tarė Jėzus savo mo-kytiniais: Man duota visa valdžia danguje ir žemėje. Eikite tat ir mokykite visas tautas, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus, ir šventosios Dvasios, ir mokydami juos laikyti visą, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigai.

DIEVO KUNO ŠVENTĖ.

LEKCIJA

I Korit. 11, 23-29.

BROLIAI: Aš ėmiau iš Viešpaties, ką ir jums padaviau, kad Viešpats Jėzus tą naktį, kurioje buvo išduotas, ėmė duoną ir dėkodamas laužė ir tarė: Imkite ir valgykite; tai yra mano kūnas, kurs bus už juos išduotas; tai darykite man atsiminti! Taip pat ir taurę po vakarienės tardamas: Ta taurė yra naujoji sandora mano kraujuje; tai darykite, kiek kartų gersite, man atsiminti! Nes kiek kartų jūs valgysite tą duoną ir gersite tą taurę jūs skelbsite Viešpaties mirtį, iki jis ateis. Taigi, kas nors valgo tą duoną ir geria Viešpaties taurę nevertai, tas bus kaltas Viešpaties kūnu ir krauju. Todėl teištiria žmogus pats save ir taip tevalgo tos duonos ir tegeria iš tos tau-

EVANGELIJA

Jono 6, 56-59.

A NUO Metu: Tarė Jėzus žydų mi-nioms: Mano kūnas tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra gėrimas. Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje ir aš jame. Kaip mane siuntė gyvasis Tėvas ir aš esu gyvas per Tėvą, taip ir tas, kurs mane valgo, bus gyvas per mane. Tai yra duona, kuri nužengė iš dangaus. Su ja bus ne kaip su mana, kurios jūsų tėvai valgė ir mirė. Kas šitą duoną valgo, bus gyvas per amžius.

rės. Nes kas valgo ir geria nevertai, tas valgo ir geria sau teismą, neatskir-damas Viešpaties kūno.

Paslaptingoji Rožė

Kiekvienas iš mūsų tikintysis krikščionis katalikas, pakankamai yra girdėjęs, gerai žino ir pažysta šv. Rožančiaus originalą ir jo šventas—nuostabiąsias paslaptis. Kiekvienas tikintysis katalikas, visur ir visuomet gali kalbėti šv. Rožančių, ir paeiliui apmąstyti visas jo paslaptis. Tačiau mums tikintiesiems katalikams, čia yra dar kas nors daugiau, pasimokyti, jeigu norime, kad visa tai, ką mes turime savy geriausio, ištikrųjų mums suteiktų tikrą dvasinį mūsų sielai ir širdžiai džiaugsmą ir laimę, ir padarytų mus tikrai šventais ir nekaltais V. Jėzaus ir šv. P. Marijos vaikeliais.

Kad tapti tikrais Marijos vaikeliais,—reikia suprasti visą Dieviškojo Jos Sūnaus—Jėzaus Kristaus mūsų Viešpaties ir Išganytojo šv. Evangelijos mokslą, perimti Jo patarimus ir pilnai išpildyti šv. Jo Valią. Juk visi aiškiai galime suprasti, kad vien tik būdami šv. P. Marijos geraisiais, paklusniaisiais vaikeliais, ir mylimaisiais Jėzaus Kristaus broliais, kaip šv. Evangelijoje Jis Pats mus kad vadina,—mes tegalėsime įeiti į dangaus karaliją. Kai V. Jėzus buvo su kryžiumi aukštyr pakeltas ir atėjo Jo pasiaukavimo už mūsų nuodėmes Dangiškajam Savo Tėvui valanda,—Jis ištare mylimajam savo mokytiniai—Jonui, po kryžium stovinčiam:

—“Sūnau!—Štai tavo Motina!...”

Štai Ta, kuri yra Danguos Vartai, ir vien tik per Ją, o ne per ką nors kitą, visi Marijos vaikeliai, tegali dangaus karalijon įeiti.

Šis ypatingas užsitarnaujamas nuopelnas šv. Rožančiaus kalbėjime glūdi ne vien tik gryname atpasakojime (super. atkalbėjime). “Tėve Mūsų,” “Sveika Marija” ir “Garbė Dievui Tėvui,” kaip pradinis mūsų tikėjimo išpažinimas. Visa šio dalyko svarba, glūdi tame, kad aukščiausiam Tikėji-

mo, Vilties ir Meilės aktu išreiškiame—mes pasiunčiame didelę Dangiškajai savo Motinėlei—Marijai peticiją, o kartu su ja ir tinkamą padėką. Mes nuširdžiai pareiškiamo savo pagarbą ir meilę Marijai,—Tai Meilingajai Motinėlei. Tai nuo Amžių išrinktajai, Tai kuriai visas savy esančias malones, jeigu kokias dar turime,—be pasipriešinimo į Jos rankas ir globą sudedame; mes stengiamės gyventi Josios gyvenimu:—Josios džiaugsmas,—turi būti mūsų džiaugsmu; Josios skausmas ir liūdėsis, dėlei Dieviškojo Jos Sūnaus—Jėzaus Kristaus įžeidinėjimų—mūsų skausmu ir liūdėsiu; Josios garbė,—mūsų garbe, į kurią Dieviškojo Jos Sūnaus, Jėzaus Kristaus—mūsų Viešpaties ir Išganytojo, jeigu užsitarnausime, per Mariją pomirtiniame gyvenime būsime iškelti.

Kurgi kitur geresnę meilės mokyklą galima rasti, kaip kad Marijos širdy? Ir kuri kita meilė gali būti Jėzui Kristui malonesnė, ir labiau priimtina, negu kad meilė švenčiausios ir Nekalčiačiosios Jo Motinos—Marijos, ir tų visų kurie lygiai myli ir garbina ir patį Dieviškąjį Jos Sūną, Jėzų Kristų?

Štai kame yra visa šv. Rožančiaus ir jo kalbėjimo maldos didybė ir svarba! Tuomi išreiškiame šventai ir tobulai Marijos meilei, aukščiausią ir didžiausią pagarbą, meilę ir prisirišimą, ir tuomi labiausiai pagarbiname Nekalčiausiąją šv. P. Marijos Motinystę, kaip nuostabiąją V. Dievo rankų padarą!

Šis dalykas kaip tik geriausiai išaiškina pilną šv. Rožančiaus visuotinumą ir padaro tai, kad ir protingas ir ignorantas; ir mokytas ir bemokslis; ir turtingas ir vargšas; ir senas ir jaunas,—visi o visi žmonės ir jų luomai,—visi atranda jame tikrą, saldų džiaugsmą, ir dvasinį savo sielai suraminimą ir paguodą.

Nepaprasto šventumo ir gilios išminties vyras – Pijus XII

Taip sako Jo Eminencija kardinolas O'Connell, Bostono arkivyskupas, apie popiežių Pijų XII, kurį jis nuo pat jaunystės pažino.

Kardinolas William O'Connell

Yra didelė privilegija būti pasaulio garsaus miesto piliečiu. Net šv. Povelas, nusizeminimo pavyzdys, didžiavosi savo gimtiniu Tarsus miestu aukštindamas didžiuosius mokytojus, prie kurių kojų jam teko sėdėti.

Žinoma, nepalyginamai visuomet buvo didesnis kaip Tarsus Romos miestas. Roma, kurs per šimtmečius yra didžiausias ir svarbiausias civilizacijos centras, laimėjo sau Cosmopolio titulą. Ėmus faktą, kad šis miestas arti per du tūkstančius metų yra Popiežijos sėdyba—bažnytinis centras, į kurį visa

krikščionybė atsisukusi dėl doktrinų ir dvasinės vadovybės ir iš kur po visą

Štai tas galingas ginklas arba įrankis: šv. P. Mėrijos,—šv. Rožančiaus karalienės titulas, kurį panaudojo Bažnyčios kovose su juodosiomis pragaro tamsybių galybėmis. Jo šventenybė Popiežius Leonas XIII ir tas titulas apvainikavo jį nuostabia garbe ir pasekmingiausiu katalikų Bažnyčios valdymu!

Toji maldos forma, kuri yra vadinama šv. Rožančius, tai nėra vien tik koks jausmingas, žibantis, paviršutinis tikinčiųjų katalikų papuošalas. Katalikų Bažnyčioje šv. Rožančius—yra tarsi antrasis pamatas! Jis vaidina tikrą, pozityvę, naudingą, teisingą, kilnią ir šventą rolę!

Marija yra Paslaptingoji Rožė dangiškojo rojaus! Jeigu žemiškųjų gėlių ir gamtos grožybė, taip jautriai žmonių širdžių stygas žavėjančia savo muzikos melodija užgauna; jeigu šviesus pavasaris su žydria, mėlyna dangiška erdve

staigiai mumyse išpranašauja negirdėtą vasaros gražumą su jos garbe, sapnais ir svajonėmis; jeigu palinkusios kviečių varpos ir kiti vaisiai, taip dideleliu savo malonumu ir našumu mus mąsina,—tai kaip nepalyginamai daugiau ir saldžiau, mus, krikščionis, turi sužavėti Toji Gėlė,—Toji Rožė, kuri aiškiausiai ir pilniausiai visus Jėzaus Kristaus džiaugsmus, skausmus ir pagaliau Jo garbę atvaizduoja? Kaip begaliniai graži ir patraukianti, yra Toji Paslaptingoji Rožė,—Toji Dangiškoji Gėlė, kurią Jėzus Kristus taip begaliniai myli ir gerbia!?

Taip. Nuolankiai ir dievotai nešiokime Tą Gėlę,—Tą Paslaptinę Rožę savo širdy, nes Marija yra širdžių širdis, ir Mėrijos Vardas,—vienintelis didžiausias pas V. Dievą mylimas vardas, Mėrijos—Mūsų Motinos, Jėzaus Kristaus Motinos ir šv. Rožančiaus karalienės!

pasaulį plinta tikėjimo skleidimas. Romėnas per visą savo gyvenimą įpratęs savo mieste matyti įvairių žemių gyventojus. Jam tenai nėra nieko ypatinga matyti turbanuotą turką, arba fezos nešiotą, arba duobenines skrybėles. Visomis žinomomis kalbomis ten gatvėse ir aikštėse šnekama. Žodžiu, yra teisingai sakoma, kad visi keliai veda Romon.

Tikrai tad ir yra didelė privilegija kiekvienam gimti ir auklėtis Romos romėnu. Jis įgija minčių partirtį ir plačią simpatiją ir, jei tai įgija, tikrai gali pasiekti aukšto, plataus ir gilaus proto išlavavimo. Dėl to gali iškilti į dvasinės aukštybės sekdamas šventuosius ir kentėtojus, kurie gyveno ir mirė švento miesto ribose.

Žymioji Šeimyna

Pacelli buvo ir yra Romos romėnai. Šios žymiosios šeimynos nariai iškilo aukštai mene ir moksluose, profesijose ir finansiniam Romos gyvenime. Bet nepaisant tų visų plačių pagarsėjimų, jie visados buvo uolūs katalikai. Ne taip labai seniai aukštos kilmės romėnai buvo pasiskirstę į tris grupes—juodusius, baltuosius ir pilkuosius. Juodoji grupė buvo ta, kuri visą laiką buvo daugiausia ištikima popiežiui. Baltoji, nors katalikų, bet politiniai buvo labiau tautinė. Ji daugiau buvo susijusi su karalyste ir karališkais rūmais, bet ir nebuvo priešinga Šventajam Sostui. Pagaliau pilkąją grupę sudarė tie romėnai, kurie neturėjo kokių nors griežtų nusistatymų politikoje, buvo neutralūs ir socialiniam gyvenime, dažnai maišėsi su kitomis grupėmis.

Pacelli šeimyna nebuvo kas daugiau, kaip tik juodoji (neri), tamptai susijusi su Šventuoju Sostu, perdėm tikrai katalikiška ir popiežiška. Man pačiam teko laimė ir garbė įsigyti daug draugų tarp Romos Pacellių šeimynos narių, kai buvau Amerikos kolegijos Romoje rektorium. Jie visi yra giliai kultivuoti ir didžiai draugingi. Ne vieną valandą teko jų draugijoje pabuvoti. O tas buvo

ne tik džiugu, bet ir naudinga. Plačiai apsipažinę su pasaulio reikalais. Kai kurie jų daug keliavę toli nuo Romos. Atsimenu, vieną popietį man teko gražiai praleisti Pacellių viloje, Romos priemiestyje. Ir tada man ten buvo pristatytas jaunas seminarijos auklėtinis kaip "Don Eugenio," kurs iš Dievo maldonės šiandie yra Švento Petro ipėdinis, Romos Katalikų Bažnyčios Galva, popiežius Pijus XII—tikrasis Romos romėnas (Romano di Roma).

Aiški Tikroji Rimtybė

Gera atsimenu, kokią įspūdį manyje sukėlė tas jaunas klerikas, apsilikęs paprasta juoda sutana. Jo veido išraiška nepaprastai intelektualiai. Per trumpą su juo pašnekėję pastebėjau jame daug energijos ir žavingo aktyvumo. Nuo to laiko man teko sukarakterizuoti visą jo gyvenimą. Jo manierai, nors visados kuklūs, kėlė jam pagarbą ir jo šypsena ir greitas orientavimasis kalboje reiškė ne ką kitą, kaip tik gilią ir šviesią inteligentią.

Gyvenant Romoje man dažnai tekdamo susieiti su "juodosios" grupės romėnais, dažnai pabuvoti jų gražiuose rūmuose ir vilose. Šiai grupei priklausė Colonna, Orsini, Respighiosi, Barberini, Massimo, Altieri ir kitos garsios viduriniaisiais amžiais iškilusios romėnų šeimynos. Tarp jų buvo ir Pacelli šeimyna. Nors ši šeimyna neturėjo aukščiausių savo kilmei titulų, visgi ji skaitėsi aristokratiška. Joje matėsi aiški tikroji rimtybė, ką šiandie nelengva tarp kai kurių klasių žmonių įžvelgti. Pirmoje vietoje ji giliai suprato žodį "katalikas," kurs apima visas žmonių rases ir klases. Ji nesiveržė į socialines aukštumas. Buvo ir pasiliko rimta, kukli, paprasta, dėl to ir garbinga.

Sekant Jo Pėdomis

Nuo minėtų dienų iki paskutinių laikų aš sekiau "Don Eugenio" pėdomis, kai jam paskiau teko palaipsniui vis aukščiau kilti Bažnyčios tarnyboje iki

jis pagaliau liko vyriausias Bažnyčios Galva—Kristaus Vikaras.

Kai anais metais popiežiaus valstybinis sekretorius kardinolas Pacelli lankėsi Amerikoje, jaučiuos laimingas, kad aš jį pakviečiau atlankyti Bostoną, šios arkivyskupijos seminariją ir arkivyskupo rezidenciją. Paskutinį kartą man teko su juo susieiti 1939 metais kardinolų konklavoj, kurioje turėjau didžią privilegiją kartu su kitais kardinolais jį išrinkti Visuotinos Bažnyčios vyriausiaja Galva—popiežium Pijum XII. Visais tais praėjusiais metais, pakartojau, aš sekiau jo kilimą iš vienos garbingos ir atsakomingos pozicijos į kitą vis daugiau garbingesnę ir labiau atsakomingesnę iki jis pasiekė aukščiausią mūsų Bažnyčioje vietą.

Popiežius Pijus XII yra tikrasis, kaip sakiau "Romano di Roma"—romėnas iki pat širdies. Gilus intelektualas su plačiausia patirtimi apie Bažnyčios ir kitus reikalus, turįs romėnišką simpatiją kas tik yra žmogiška visam pasauli. Nėra mažiausios abejonės, kad kardinolų kolegija, išrinkusi jį popiežium, įvykdė paties Galingiausiojo Dievo valią.

Galime įsivaizduoti, kaip šie žemė žmonių krauju plukdoma, visas šio karo baisybės ir visą pasaulį, kurs, tarytum, iki savo padugnių pašėlo. Ir galiu matyti, kaip Pijus XII, ne didžioose rūmuose, bet Vatikano sodo mažame namely, klūpodamas prie altoriaus karštai meldžia Kristaus, savo Mokytojo ir Viešpaties, išgirsti milijonų žmonių suplikacijas ir sutrumpinti pasaulį vykstantį siurpų sąmyšį ir neleisti išnaikinti, kas yra reikalingiausia civilizacijai ir šventai Bažnyčiai; ir pagaliau veikiau grąžinti taiką ir ramybę, ko žmonija ilgisi ir trokšta.

Švento Gyvenimo Popiežius

Pasitikiu, kad šiuo trumpu rašiniu nors paviršutiniškai pajėgiau atvaizduoti kilnų asmenį, tikrai švento gyvenimo popiežiaus gilią mintį, didelę širdį ir sielą kurs visą savo ilgą gyvenimą

ir aukštąją inteligentiją, savo šventus darbus ir nepakertamą uolumą yra panaudojęs Kristaus garbei, Šventos Bažnyčios išaukštinimui ir Dievo vaikų žemėje gerovei.

Šio gegužės mėnesio 13 dieną Pijus XII minėjo 25-rius metus, kaip konsekruotas vyskupu. Šių sukaktuvių dieną viso pasaulio katalikai susibūrė melsis ir dėkoti Galingiausiam Dievui už švento gyvenimo, plačios išminties ir drąsų popiežių, kuris šiomis skausmų, rūpesčių ir priespaudos dienomis per audringą jūrą vairuoja Petro laivą. Iš visų pusių priešingybių vėjai ir bangos daužo laivą. Bet su Dievo pagalba ir visų katalikų maldų parama Kristus ir vėl sustabdys vėjų ir bangų siautimą ir viskas nutilis. Ir Jis suramins ir sustiprins savo Vikarą žemėje, kad jis galėtų toliau ryžtingai kovoti su klūtimis ir sunkumais, kurie gresia Dievo karalystei žemėje. Ir per Dievo malonę ir visų krikščionių tikėjimu, viltim ir meile, krūvon sujungtas maldas Kristus, nugalėjęs savo priešus ir vėl triumfuos ir įves į ramųjį uostą nesunaikinamą savo laivą, kurį vairuoja regimas vairuotojas, Jo Vikaras žemėje, šv. Petro įpėdinis, Šventos Bažnyčios Galva, Pijus XII.

Viešpatie, užlaikyk jį, suteik jam stiprybės ir drąsos; ir apsaugok nuo priešų spąstų: nes tie priešai yra paties Dievo priešai.

Padėkokime Jėzui už Jo meilės dovaną—šv. Komuniją; savo meile ir gyvenimo auka atlyginkime Jėzui už tuos, kurie Jį niekina ir įžeidžia.

Tikėjimas yra brangesnis už visus žemės turtus. Nesiduokime išplėšti tą turtą. Skaitykime tikėjimą aiškinančias knygas, nelaikykime širdyje abejonų. Būkime tikėjimo apaštalai, platinantys.

* * *

Savaitēs globējas – šv. Norbertas, vyskupas

Šventasis, kuris atvaizduojamas su Monstrancija rankose—Ištvirkęs gyvenimas karaliaus dvare—Stebuklingas atsivertimas—Kunigystė—Didysis reformatorius—Drąsus kovotojas prieš eretikus—Vienuolijos įsteigėjas—Priešų grasinimai jo gyvybei—Mirtis—Paskelbtas šventuoju.

(Birželio 6 d.)

Tais neramiais ir nesantaikos pilnais laikais, kada Bažnyčią pradėjo iš vidaus pulti įvairių klaidingų mokslų sekėjai, kada sauvalingi neteisėti popiežiai skaldė Bažnyčios vieningumą, tolimoje Vokietijoje viena turtinga bajorų šeima susilaukė sūnaus, kuris savo laike daug padėjo Bažnyčiai sunkiose kovose su eretikais. Tai buvo Norbertas, karališkosios giminės sūnus, gausiai Dievo apdovanotas ateities didiems darbams.

Tačiau Norbertas ne visuomet buvo geras, doras jaunikaitis. Išventintas subdijakonu, jisai apsigyveno karaliaus dvare. Čia, kaip ir visuose kituose aukštų valdininkų bei karalių dvaruose viešpatavo ištvirkimo dvasia. Pats Norbertas, jos paveiktas, liko vienas uoliausių laikinių gerybių gaudytoju. Čia praleido ilgus metus gyvendamas didžiausiame ištvirkime, su kitais pavirsutiniškai atlikdamas savo tikėjimo pareigas; sielos išganymas jam neberūpėjo. Vien tik stebuklas galėjo jį atvesti prie tikėjimo.

Stebuklingas Atsivertimas

Tačiau Dievo Apvaizda nebuvo jam paskyrusi pražudyti savo gyvenimą karaliaus dvare, bet pats save ir kitus išganyti, nušviesti kelią į Amžinos, niekada nesibaigiančios laimės Karaliją. Todėl ir Dievas stebuklu apšviečia jo protą ir atveda jį prie tikro tikėjimo įvertinimo.

Kartą jam keliaujant į netolimą miestą užėjo didi vėtra. Nepaprastas zai-

bavimas ir griausmas taip išgąsdino jo arkli, jog jis išsišokėjęs numetė Norbertą, kuris puldamas žemėn sunkiai susižeidė. Visą valandą išgulėjo lyg negyvas. Atsipeikėjęs, mirties aki-vaizdoje, suprato savo klaidas ir grie-bėsi atgailos.

Atlikęs aštrią atgailą, švento vienuolio priežiūroje pasiryžo tapti kunigu. Eidamas trisdešimt penktus metus buvo išventintas kunigu. Buvo įstojęs į Benediktinų Vienuoliją. Nepatiko jam visi blogumai, kurie buvo įsibriovę šios Vienuolijos tvarkyme. Griežtausias žodžiais jas pasmerkė.

Vienuolijos Įsteigėjas

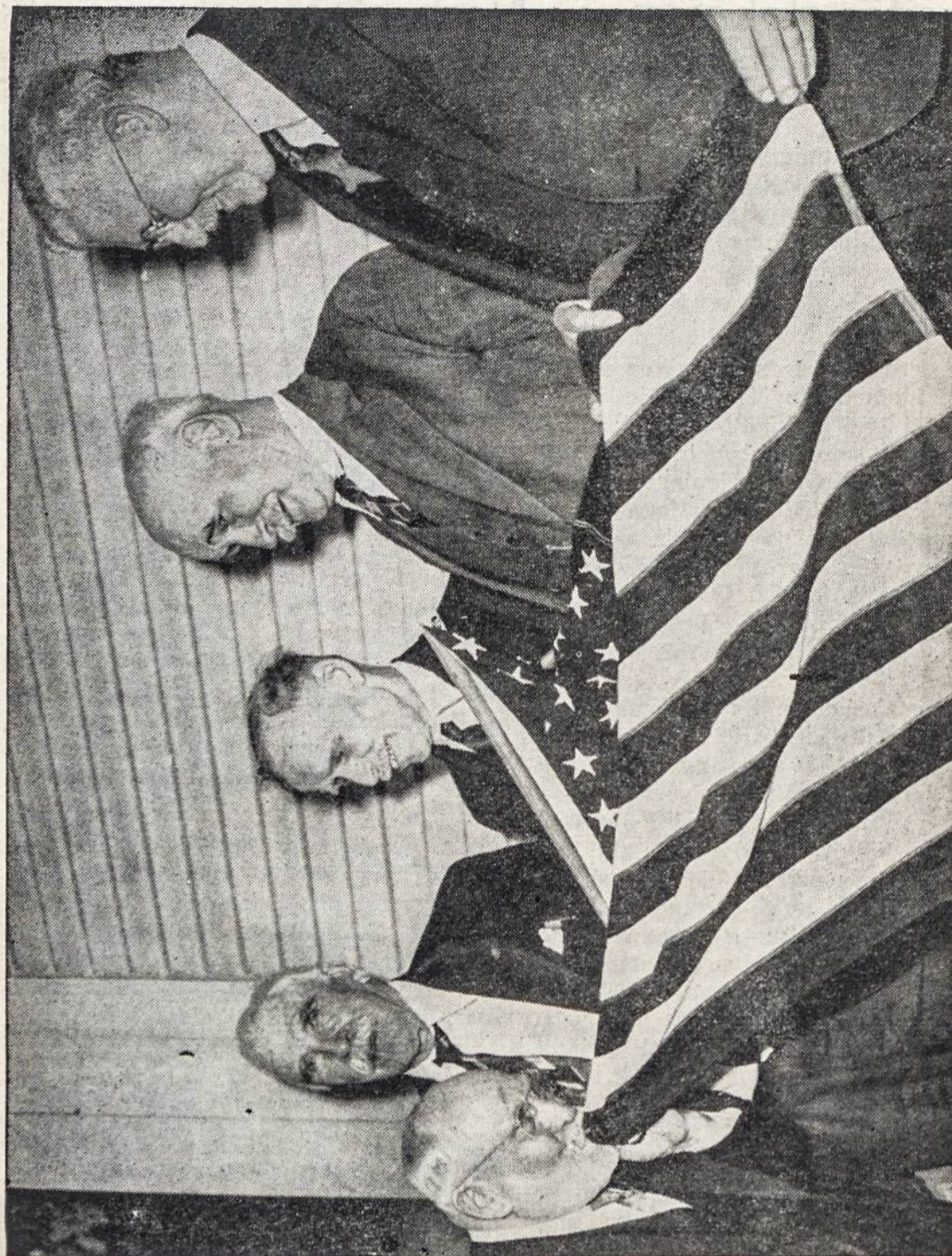
Didžius savo turtus jis išdalino pavargėliams ir šiaip jau neturtingiems. Pats sau išsiprašė šv. Tėvo Gelazo II leidimą visur skelbti Dievo žodį. Tuo laiku jis apkeliavo visą Prancūziją uoliai ragindamas žmones mesti savo ištvirkusį gyvenimą ir laikinųjų gerybių ieškojimą, o grįžti prie Dievo ir dorai gyventi.

Jam beskelbiant Dievo žodį, jisai susilaukė daug sekėjų, kurie norėjo bendrai gyventi prisitaikindami sau jo patarimus. Tokiu būdu Premonstratensų vienuolynas gavo pradžią. Gavus popiežiaus patvirtinimą, ta vienuolija greit augo ir paplito į visas šalis.

Eretikų Priešas

Šv. Norberto laikais išdygo Tankelino klaidatikystė, kuri neigė kunigystės tikrumą ir niekino švč. Sakramentą visokiausiais būdais. Šio eretiko sekėjai greitai įsigalėjo Olandijoje. Visais amžiais buvo tokių, kuriems nepatiko Bažnyčios mokinimai ir kurie ieškojo būdų jų atsikratyti. Tačiau vieni nedrįso nieko apie tai daryti. Visgi atsirado drąsesni, kurie blogos dvasios įkvėpti viešai paneigė kurią nors Baž-

(Nukelta į 9 pusl.)

(Kairėje) yra
iš Šv. Jurgio
jos metinio
Geg. 17 d., 194
tauto parke, Cl
je, kur buvo la
"Esu Amerikiet
kilmės. Čia
matosi, kaip to
rapijos "oldtai
p. Shlepovičius
čiuoja Ameriko
liavą ir kiti se
rapijonai nuo
pritarai tokiam
lės išreiškimui.

(Dėka S. Pl
Chicago Her
merican už k

(Dešinėje) mat
zdas dar ne
Chicagos La
statomos seneli
glaudos.

Geg. 30 d., pe
nikų Dieną. Šv
zlimiero kapinės
Chicagos, bus d
rinkliava tos is
naudai; paskia
nos metu bus
piknikas Vytauto
ke tos pačios je
naudai.

Jei arti Ch
gyvenate atvyk
pamaldas kapin
po pamaldų i
ką Vytauto Dar

(Tęsinys nuo 7-to pusl.)

nyčios tiesą. Jie greit susirado sau bendraminčių sekėjų.

Šventieji su tais klaidatikybės skelbėjais griežtai kovojo. Bažnyčia jų mokslus pasmerkė ekskomunikos bausme, tačiau vis atsirado tokių drąsesnių, kurie nepaisydami bausmės, tapo klaidatikiais. Su jais Bažnyčia turėjo sunkiausias kovas.

Vyskupas pakvietė šv. Norbertą kovoti su šiais klaidatikiais, kurie net išdrįso įmesti švenčiausią Ostiją į ugnį. Šventasis radęs pelenuose stebuklingai išlikusią šv. Ostiją su procesija nunešė ją į Bažnyčią. Tada griežtais žodžiais pasmerkė šį nedorąjį eretikų darbą, gražiai visiems išaiškino Bažnyčios mokinius, parodydamas kur eretikai klysta. Sugražinti šv. Sakramentui reikalingą garbę, įsteigė viešas pamaldas prie šv. Sakramento. Tuo būdu su Dievo pagalba visiškai išnaikino tą mokslą.

Jam bekovojant prieš šią klaidatikystę, nekartą nedori priešai mėgino atimti jo gyvybę, tačiau Dievo Apvaizda išsaugojo savo tarną.

Vyskupas

Šv. Tėvas paskyrė jį Magdeburgo vyskupu. Basas, prastais vienuolio drabužiais apsivilkęs, jis įėjo į tą miestą užimti savo pareigas. Iš katedros iškilmingai vedamas ėjo į vyskupo rūmus. Durų sargas jo nepažindamas nenorėjo įleisti, nes manė, kad tai buvo koks elgeta. Nenuostabu, kad iš jo prastų drabužių jį ir tokiu palaikė, nes jau visi ponai ir pralotai buvo suėję vidun.

Sargas jam tarė: "Šalin, yra ten jau gana daug elgetų." Vėliau tarnas sužinojęs, kad taip pasielgė su arkivyskupu, išsigandęs norėjo bėgti, bet šventasis jį sulaikė tardamas: "Nebėk, broliau, tu mane geriau pažįsti už tuos, kurie mane verčia apsigyventi tuose rūmuose."

Tapęs arkivyskupu pavyzdingai sutvarkė visus Bažnyčios reikalus toje

Daugiau kiniečių kunigų

Išventinimas vieno Kinijos vietinio gyventojų į kunigus yra svarbesnis darbas Katalikų bažnyčios įsteigimui Kinijoje negu kad būtų pakrikštyti 50,000 pagoniai, sako vienas Popiežiaus pranešimas. Šitas skaičius neteikiamas įrodyti ką nors matematiškai bet, kad suprastumėm ypatingą svarbą vietinės kunigijos Kinijoje ir panašiuose kraštuose.

Klaidinga Nuomonė

Vietiniai gyventojai ir dažnai jos valdžia klaidingai mano, kad Katalikų tikėjimas yra kas nors svetima, jiems nereikalinga, nes jų pačių tautoje randasi tiek daug, senų seniausių ir beveik prigimtinių tikėjimų. Šita klaidinga nuomonė buvo ypatingai pastebima pas kiniečius ir buvo viena iš svarbiausių ir didžiausių kliūčių kodėl buvo sunku jiems skelbti katalikų tikėjimą. Bet, ačiū Dievui, į kunigus tapo išventinti stambūs skaičiai vietinių gyventojų—kiniečių. Suvažiavusių katalikų misijonierių parama ir pagelba iš 24 įvairių kitų kraštų, sykiu su uolių vietinių kiniečių kunigų pastangomis buvo prašalinta klaidinga nuomonė apie katalikybę.

apylinkėje, ypatingai besirūpindamas žmonių išganymu. Išsėmė savo, jau taip gan silpnas pajėgas, sulaukęs 52 metų amžiaus nuėjo pas Viešpatį atsiimti savo amžinojo užmokesnio. Grigalijaus XIII-to buvo paskelbtas šventu.

Šv. Norbertas gerai užbaigė blogai pradėtąjį gyvenimą. Dievas parodė savo galybę ir gailestingumą, kai ši pasaulio tarną vienoj valandoj padarė ištikimiausiu ir uoliausiu savo vynuogyno darbininku. Mes irgi privalome sekti jo pavyzdį atsikratydami visų blogybių ir siekdami tobulybę. Tik pradėkime ir Dievas suteiks mums malones gerame ištesėti.

P. J.

Daug Vietinių Kunigų Reikia

Šiandien Kinijoje randasi 2,000 vietinių kunigų. 25 vyskupijos yra kiniečių vyskupų valdomos. Arkivyskupas Celso Constanti, D.D., buvęs Apaštališkasis Delegatas Kinijai, geriausiai pažindamas reikalingumą vietinės kunigijos ir jų užlaikymą šiaip išsitarė —“Jeigu šiandien Kinijoje turime gražiai žydančių seminarijų su tūkstančiais klierikų, galime padėkoti Apaštališkiems Vikarams, kurie pradėjo tą darbą ir davė tokį gražų pagrindą. Iš visų apšvietimo darbų misijų kraštuose, svarbiausias, brangiausias, ir nuopelniausias yra vietinių kunigų apšvietimas ir išlavimas.”

Toliau arkivyskupas įrodo, kad vietinės kunigijos klausimas Kinijoje yra svarbiausias būdas skleisti katalikybę. Ilgai tyrinėdamas misijų problemą Kinijoje, Arkivyskupas Constantini pastebi, kad didelis, platus ir galutinis atsivertimas kiniečių į Katalikų tikėjimą neįvyks kolei apsišvietusi bajorų klasė Kinijoje neatsikratys to nusistatymo, kad visi krikščionys yra kiniečių išnaudotojai..

Melskimės

Kadangi knyga yra gailingiausias ginklas Kinijoje, taigi spėjama, kad visiškas ir galutinis atsivertimas įvyks greičiausiai per rašytojus iš pačių vietinių kunigų, arba per kunigijų išlavintų.

Taigi, eikime į misijonierių pagelbą, melskimės už šią intenciją. Koks didelis džiaugsmas ir romumas būtų, jeigu galėtumėm kiekvienas sau sakyti: “Aš savo maldose esu prisiminęs Kinijos vietinius kunigus ir tuos visus, kurie mokosi į kunigus.”

Kl. A. Šeputa, M.I.C.

KAS KLAUSIA – NEKLYSTA

KLAUSIMAS:—Jei katalikų tikėjimas nesikeičia, tai kodėl pirmiausia buvo labai gąsdinama iš sakyklos pragaru, o dabar to nebedaro?

ATSAKYMAS:—Jeigu dabar mažiau girdima apie pragarą, tai ne dėl to kad kat. tikėjimas pasikeistų, bet dėl to, kad pirmiau tiesa apie pragarą gal geriau paveikdavo į žmones, o dabar labiau kiti dalykai pv. pamaldumas į švenč. J. Širdį, bet nė viena tiesa taip pat ir pragaro buvimas neišnyko, dėl to kad tos tiesos V. Jėzaus paskelbtos, šv. Rašte užrašytos.

KLAUSIMAS:—Ar gali vaikai kaltinti tėvus, jei nuo jų paveldėjo kokias ydas ar blogus palinkimus ir negavo gero išauklėjimo?.

ATSAKYMAS:—Žinoma, kalti yra dažnai tėvai, bet kaltinti juos už tai ir nedovanoti nėra krikščioniška. Viešpats liepia atleisti. Ir net reiktų daugiau melstis už tokius tėvus, kad jų Dievas pasigailėtų, jiems atleistų ir sumažintų bausmę, kuri jų laukia po mirties. Vaikų laukia, žinoma mažesnė atsakomybė už tas ydas, bet ir didesni nuopelnai jeigu jas kas išnaikintų.

KLAUSIMAS:—Žmogus pasižada per išpažintį daugiau nebe nusidėti, bet po kiek laiko vėl nusideda, ar toks pasižadėjimas ne nuodėmė?

ATSAKYMAS:—Jeigu žmogus veidmainingai pasižadėtų nenusidėti, t. y. dėl žmonių akių, tuomet taip, bet jei tikrai trokštų nebegrįžti į nuodėmę, tuomet pasižadėjimas yra geras, nors paskui vėl pasirodytų silpnas, žinotų, kad vargu bepergalės pagundą.

KLAUSIMAS:—Jokia tauta negali turėti bažnyčioje didesnių teisių už kitas tautas.. Tai kodėl popiežių renka tik iš italų?

ATSAKYMAS:—Tokių teisių nėra, kad tik iš italų rinktų popiežių, yra buvę daugelis popiežių ir iš kitų tautų, bet kad mūsų laikais paprastai iš italų renka, tik patogumo dėliai. Italų valdžia varžydavo popiežių teises, kaip žinome net jie buvo belaisviai Vatikane. Svetimos šalies žmogui būtų daugiau sunkumų. Italui daug patogiau orientuotis negu svetimšaliui visuose su Italijos valdžia reikaluose. Yra ir kitų priežasčių, kurioms čia nėra vietos išminėti.

KLAUSIMAS:—Ar kunigų marijavitų laikomos Mišios yra tikros, jei tie kunigai pirmiau buvę katalikų dvasininkai?

ATSAKYMAS:—Jų laikomos Mišios yra tikros, tik jiems uždrausta laikyti. Jei laiko, daro šventvagystę.

KLAUSIMAS:—Pažadėjus Mišias į kokią bažnyčią, ar būtinai reikia ten nusiųsti, o gal galima tuos prižadus išpildyti kitoj bažnyčioj?

ATSAKYMAS:—Jei tie prižadai yra surišti su vieta, tai reikia ten siųsti, kur prižadėta, jei nebūtinai su vieta, tai galima bet kurioj bažnyčioj. Bet tuos prižadus gali pakeisti nuodėmklausis.

KLAUSIMAS:—Ką daryti, kad kankina prieš skaistybę pagundos. Daugel metų eini išpažinties ir darai pasiryžimą, kad verčiau mirti negu nusidėti, žiūrėk ir vėl jos kankina.

ATSAKYMAS:—Turėjimas pagundų dar nereikia nusidėti. Net šv. Povilas tris kart prašė Dievą, kad jas atimtų, bet jų neatėmė, tik užtikrino malonę. Mat nuodėmė yra tik tada, kai žmogus visai pagundoms nesipriešina, nesirūpina atimesti ir net ieško ir radęs laisvai priima ir tai sudaro jam malonumo. Priešingai žmogus bijas nuodėmės, jos

Misijų kuopos padėka

Štai ir vėl prabėgo metų trečdalis ir tenka viešai pasidžiaugti su mūsų prieteliais nuveiktu darbu. Dėka Gerajam Viešpačiui mūsų bendradarbių skaičius vis didėja ir šis daug, labai daug mums reiškia. Mūsų prieteliams beabėjo būtų įdomu šiek tiek susipažinti su mūsų kuopele.

Narių skaičius visai nedidelis, vos trisdešimt narių—klierikų marijonų. Būdami vienuoliais negalime, kaip kitose seminarijose esti paprotys, paremti tą kilnų ir svarbų misijonierišką darbą pinigais. Mūsų įeigos nepramatytos, visa gauname iš mūsų geradarių—bendradarbių, kurie arba prisiunčia auką ar vartotų pašto ženklelių ar kitokių misijoms vartojamų daiktų. Tat, matote brangieji ką jūsų parama reiškia—reiškia viską! Be jūsų aukų ir įvairių siuntinių, mes negalėtumėm gyvoti ir veikti!

Misijų kuopa taria visiems savo prieteliams nuoširdų ačiū už paramą kurią vienu ar kitu būdu mums suteikėte. Jūs savo darbas parodėte, kad tas misijonieriškas darbas yra arti Jūsų širdies ir, kad Jūs norite, kad ir kiti pažintų tikrąjį Dievą ir atsiektų Amžinąją Laimę.

Sekantis sąrašas iš Sausio, Vasario, Kovo ir Balandžio mėnesių.

PRISIUNTĖ PINIGINĘ AUKĄ:

B. Gedra, Baltimore, Md. — \$1; U. Martinaitienė, Harrison, N. J.—\$1; B. R. Sarapas, Worcester, Mass.—du kartu—viso \$6.77; p. Sokelis, Wisc.—\$1; Saulis, Pittsburgh, Penn.—\$1; pp. Burbai, Waukegan, Ill.—\$2; p. V. Pet-

ruška, Waukegan, Ill.—\$1; p. W. Sadauskienė, Harvey, Ill.—\$2; p. A. Schucka, New Britain, Conn.—\$2; p-lė E. Lauzikaite, Philadelphia, Penn.—\$1.

Prisiuntė Savartotų Pašto Ženklelių:

J. M. Navickas, Scranton, Pa.; p. A. Rusteika, So. Boston, Mass.; p-lė A. Zebestavage, Seltzer City, Pa.; p. S. Trucinski—Chicago; p. V. Briedienė—Philadelphia, Pa.; p. E. Damasevičienė—Forest City, Pa.; p. A. Jurkevičius—Haverhill, Mass.; p. D. Rayunas—Waukegan, Ill.; B. Gedra—Baltimore, Md.; B.V.M. Sodality—Brighton Park, Chicago; p-lė A. Kadish—Brooklyn, N.Y.; p-lė M. Aleksa—Wilkes Barre, Pa.; p. S. Cibulskis—Waterbury, Ct.; p. M. Janus—So. Boston, Mass.; p. I. Tutkus—Dorchester, Mass.; B.V.M. Sodality—Scranton, Pa.; p. M. Zaremba—Manchester, N.H.; p. M. Mezur—Elmira, N. Y.; p. J. Kerute—Northampton, Mass.; J. Russ—Joliet, Ill.; A. Juhne—Worcester, Mass.; p. J. Stadalnik—New Haven, Ct.; p. U. Martinaitienė—Harrison, N. J.; A. Klimaytis—Bridgeport, Ct.; J. Greiczus—Cicero, Ill.; M. Paluckevičienė—So. Boston, Mass.; p. S. Kasetienė—Montello, Mass.; P. Zebrauskas—Chicago; p-lė R. Daukas—Cicero, Ill.; J. Saulis—Pittsburgh, Pa.; p. Grybaitienė—So. Boston, Mass.; p. A. Leluga—Chicago Hts., Ill.; J. Margelis—Grand Rapids, Mich.; S. Tvaranaitis—Hartford, Ct.; A. Milius—Chicago; p. H. Jodka—Lawrence, Mass.; A. Kazlauskas—Chicago; C. Donnora—Custer, Mich.; p. B. Urban—Brooklyn, N.Y.; R. Sokas—Philadelphia, Pa.; J. K. Chapas—Rochester, N.Y.; p. N. Chaponis—Harvey, Ill.; A. Kalain, Elizabeth, N.J.; p. J. Dubauskas—Waterbury, Ct.; p. N. Miglin—W. Frankfort, Ill.; p. S. Kroll—So. Boston, Mass.; A. Masilionis—Worcester, Mass.; B.V.M. Jun. Sodality (2)—Baltimore, Md.; p. M. Vaizbonienė—Cleveland, O.; p. W. Sadauskas—Harvey, Ill.; Šv. Kazimiero Seserys—Holy Cross Hospital, Chicago; Sisters of Notre Dame—Milwaukee, Wisc.; A. Brooks—Pittsburgh, Pa;

nenori, kratosi ir kaip Tamsta sakai net nusistatęs verčiau mirti negu nusidėti, tuomet pagundos tokiame žmogui ruošia gražų vainiką dangaus karalystėje. Nors pagundos jį labiausiai vargintų, bet kolei jis aiškiai neatšauks pasiryžimo nenusidėti, tolei dar nebus nuodėmės. Šie nurodymai taikomi ypač bailioms sieloms.

M. Gloudenis (2)—Waterbury, Ct.; J. Valančiauskas, Canada; p. A. Zenis—Dorchester, Mass.; p. P. Bolt—Brookfield, Ill.; KUN. VEMBRĖ ir mokyklos vaikučiai—Athol, Mass.; T. Ciesūnas, Chicago; p. B. Sarapas—Worcester, Mass.; p-lė E. Lauzikaitė—Philadelphia, Pa.; p-lė J. Kaye—Newark, N. J.; M. Semel—Washington, D.C.; St. Joseph School vaikučiai—So. Chicago; p-lė Leonaitė—Worcester, Mass.; p. E. Damasevičienė—Forest City, Pa.

Prisiuntė Įvairių Daiktų:

p. B. Sarapas—Worcester, Mass. (2); p. A. Rusteika—So. Boston, Mass.; p. S. Trucinski—Chicago; P. V. Briedienė—Philadelphia, Pa.; p. E. Damasevičienė—Forest City, Pa.; p. D. Rayunas—Waukegan, Ill.; p. U. Martinaitienė—Harrison, N.J.; p. A. Rudaitienė (2)—Maspeth, N.Y.; P. White—Chicago; p. M. Zaremba—Manchester, N. H.; J. Kerutė—Northampton, Mass.; p. Palulionienė, p. A. Sutkus, p. A. Aluzas—Philadelphia, Pa.; p. Sokelis—Racine, Wisc.; p. M. Paluckevičienė—So. Boston, Mass.; J. Margelis—Grand Rapids, Mich.; pp. Burbai—Waukegan, Ill.; p. B. Urban—Brooklyn, N.Y.; p. M. Uždavinis—Worcester, Mass.; R. Sokas—Philadelphia, Pa.; p. Chaponis—Harvey, Ill.; p. V. Petruška—Waukegan, Ill.; p. J. Dubauskas—Waterbury, Ct.; p. N. Miglin—W. Frankfort, Ill.; p-lė A. Masilionis—Worcester, Mass.; p. M. Vaizbonienė—Cleveland, O.; p. Sadauskienė—Harvey, Ill.; p. V. Simons—Harvey, Ill.; Šv. Kazimiero Seserys (Holy Cross Hospital) Chicago; A. Brooks—Pittsburgh, Pa.; p. P. Bolt—Brookfield, Ill.; p. Gluodenis—Waterbury, Ct. (2); p. K. Skarka—Irvington, N. J.; p. H. Schucka—New Britain, Ct.; Kudorauskas—Philadelphia, Pa.; p-lė E. Lauzikaitė—Philadelphia, Pa.; P. White—Chicago; p-lė Leonaitė—Worcester, Mass.; p. E. Damasevičienė—Forest City, Pa.

Negalime atsidėkoti jums brangieji už Jūsų duosnią pagelbą, bet savo maldoje ir šv. Mišių aukoje dažnai prisi-

Naujas Chicagos Kunigas!

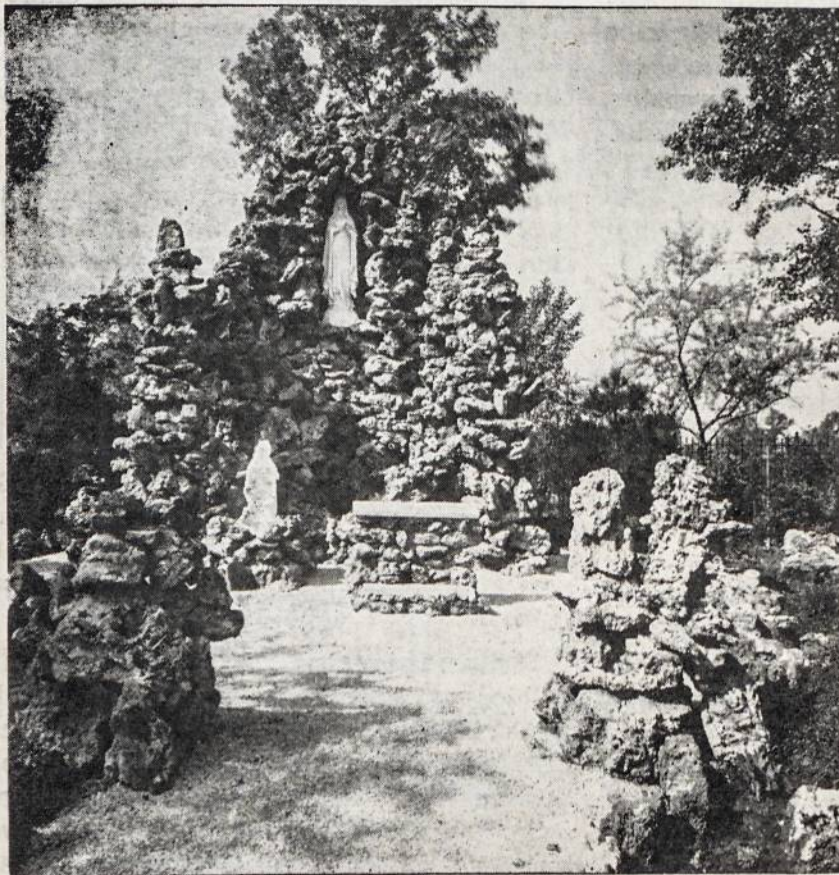
Kun. Antanas P. Bendžiūnas, naujas Chicagos arkidiecezijos lietuvis kunigas. Kun. Bendžiūnas buvo į kunigus išventintas gegužės 2 d., arkivyskupo Samuel A. Stritch, Mundelein Seminarijoje, Mundelein, Ill. Jis atlaikė savo pirmas iškilmingąsias Šventas Mišias savo parapijoje—Panelės Švenčiausios Gimimo bažnyčioje, Chicago, Ill.

miname jus ir jūsų reikalus ir maldaujame jums Dievo palaimos.

Brangieji, jūsų parama mums labai reikalinga. Be jos negalėtume ištesėti. Lauksime ir tikime, kad jūs vėl mums ateisite į pagelbą, taip kaip praeity ir kartu mumis varysite pirmyn tą darbą, kurį Kristus yra pavedęs Jo Bažnyčiai: "Eikite tat ir mokykite visas tautas, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus ir Šventosios Dvasios, ir mokydami juos laikyti visa, ką tik esu jums įsakęs."

Misijų Kuopa,
Marijonų Seminarija,
Hinsdale, Ill.

Katalikų Pasaulys

Vaizde matosi naujasis šv. Kazimiero Seserų pastatytas Liurdas. Šioji šventovė buvo šventinta praeitą sekmadienį, Geg. 17 d., 1942 m., per metinį šv. Kazimiero Akad. Rėmėjų šeimą, Chicagoje. Liurdą šventino Kun. A. Baltutis ir pamokslą sakė Kun. A. Valančius.

Tai tikrai puošnus kampeilis Kazimieriečių motiniško namo darže.

Akademikės remia kapelionus

Teko sužinoti, kad šv. Kazimiero Akademijos mokinės savotišku būdu prisideda prie dabartinio karo laimėjimo. Jos, susibūrusios remia kapelionus, kurie stoja aktyviai į karą. Akademijos pirmojo meto akademikės pasirinko ypatingu būdu remti kun. Antaną Švedą, M.I.C., kuris eina savo pareigas Kelly Field, Texas. Antro meto Akademikės pasirinko remti kun. Juozą Reikų, kuris yra kapelionas prie Fort Schyler, N. Y.

Šis šv. Kazimiero Akademijos mokinių kilnus gestas iššaukia kiekviena me pasididžiavimo jausmus. Savo tokiu pasiryžimu Akademikės atlieka laisvai

pasirinktas pareigas, kuriomis prisidės teigiamai prie karo vykdymo ir prisideda prie kareivių tikiybinių stovio gerinimo.

Kilnus ir sektinas pavyzdys.

Kun. T. Poška Išvyksta į Armiją

Kun. Tomas Poška išeina Jungtinių Amerikos Valstybių armiją savanoriu. Jis paskirtas į Pendleton Air Base, Oregon, karo kapelionu.

Kun. T. Poška į paskirtą vietą išvyksta gegužės 28 dieną.

Gegužės 30 Dieną Nebus Pasninko

Šiomet Decoration Day šventė, gegužės 30 d., šeštadienį, supuola su metų bertainio pasninko diena (Ember Day).

Iš Chicagos arkivyskupijos kanceliarijos pranešta, kad J.E. arkivyskupas

S. A. Stritch dispensuoja arkivyskupijos katalikus nuo tos dienos pasninko ir susilaikymo. Tačiau vietoje to ragina tikinčiuosius atlikti kokius kitus dievotus, ar labdaringus darbus.

Dispensas liečia visus arkivyskupijos rezidentus, nors jie tą dieną ir kitur būtų išvykę.

BUS ĮAMŽINTAS MOTINOS MARIJOS VARDAS

Įamžinsime Motinos Marijos vardą, pastatydami jos vardu rūmus, kuriuose bus ne tik mergaičių akademija, bet ir kolegija. Įstaiga vadintus Motinos Marijos Kolegija—Mother Maria College.

Taip kalbėjo Motina Juozefa, Šv. Kazimiero Seserų viršininkė, užvakar įvykusiame Šv. Kazimiero Akademijos Rėmėjų draugijos seime. Jos žodžiai buvo sutikti ne tik griausmingais aplo-dismentais, bet ir stambia, rekordine parama. Seimo dalyviai šiam tikslui sudėjo \$4,209.40. Antanas Šalčius iš Dievo Apvaizdos parapijos Šv. Kazimiero Seserų vedamam kultūros darbui paklojo tūkstantį dolerių, susilaukdamas nuoširdžiausios padėkos ir iš seserų ir seimo dalyvių.

40 Procentų Daugiau Šiais Metais Žmonės Skaito Šv. Raštą

Gyvenam neramius laikus. Žmonės dvasinė stiprybės ieško aukštesniuose tiksluose. Šiais metais Amerikoje žmonės daug daugiau skaito šventąjį Raštą, negu pereinamais metais. Palyginus šių metų tą patį metų su pereinamais tuo pačiu laiku, pasirodo, kad šiais metais keturiasdešimt procentų pakilo žmonėse skaitymas šv. Rašto.

Ypač katalikuose pastebimas didelis susidomėjimas šv. Raštu.

Olandijos Vyskupai Prieš Stojimą Nacių Organizacijon. Draudžia Jaunimui Dirbti Naciams

Londonas, gegužės 15 d.—Olandų žinių agentūra paskelbė, jog visose Olan-

dijos katalikų bažnyčiose perskaitytas Olandijos katalikų vyskupų ganytojiškas laiškas, kuriuo draudžiama olandų katalikų jaunimui užsiregistruoti į nacių naujai suorganizuotus darbo ratelius, "nebent, jei susidariusios aplinkybės padarytų tai neįmanoma."

Pranešimas sako, jog olandų nacių organas Volk En Vaderland pasmerkė laišką ir kaltina dvasininkus "organizuojant pasipriešinimą už saugių bažnyčios sienų."

Kritikuoja Elgesį Su Žydais

Pasak agentūros pranešimo, laiške matomai kritikuojama ir elgesys su žydais, nes Volk En Vaderland pareiškė, jog vyskupai "netaip susirūpinę žydų likimu" kaip panaudojimu to reikalo "sukiršinimui olandų ir sukėlimui įtarimo."

Reikia manyti dėl panašių žygių Lietuvoje sužeistas ir arkivyskupas Skvirckas, kuris jau anksčiau yra užtaręs Lietuvos žydus.

Milžiniškas Stalino Paminklas Nepasiekė Lietuvos

Vytauto Didžiojo Muziejaus viršininkas generolas Nagius papasakojo apie muziejaus padėtį bolševikų okupacijos laiku. Tuomet muziejų buvo uždrausta vadinti Vytauto Didžiojo vardu. Iš darželio ir iš muziejaus vidaus buvo pašalinti visi tautai brangūs paminklai ir eksponatai, kurie liūdijo apie Lietuvos kovas prieš bolševikus. Pašalintųjų eksponatų vieton buvo pastatyti bolševikiniai šlamštai. Generolas Nagius buvo atleistas iš karo tarnybos ir iš muziejaus viršininko pareigų. Jo vieton buvęs paskirtas komunistas. Iš invalidų buvusios atimtos pensijos. Vytauto Didžiojo kriptą norėta atitverti nuo kitų patalpų ir į Vytauto Didžiojo statulos vietą buvo manyta atgabenti milžinišką Josifo Visarionovičio paminklą.

Aukos Argentinos bažnyčios didžiajam altoriui

Nekartą "Laive" tilpo nuoširdūs raginimai, kad kas galėtų prisidėti prie statomosios Pietų Amerikos Argentinos lietuvių bažnyčios. Šiandien, jau stovi bažnyčios sienos. Bet reikia užbaigti vidus ir įsigyti visus reikalingus bažnytinius reikmenis. Argentinos Tėvų Marijonų viršininkas gerb. kun. J. Jakaitis ypatingu būdu kreipiasi, kad Jungtinių Valstybių lietuviai padėtų užbaigti statomąją Aušros Vartų bažnyčią. Šiandien džiugu paskelbti, kad atsiranda daug geraširdžių žmonių, kurie pašvenčia savo laiką ir jėgas įsidedėti prie šio didelio darbo. Ponia Ona Rašinskienė, 1639 So. 50th Ave., Cicero, Ill., pradėjo rinkti aukas šios bažnyčios didžiajam altoriui. Jau surinko 120 dolerių, kurie buvo persiųsti kun. J. Jakaičiui.

Sekantieji prisidėjo prie Argentinos

pirmosios lietuvių bažnyčios didžiojo altoriaus įrengimo:

N. N.—15.00; Ona Mankienė—10.00; Pranciška Ankevičienė—10.00; Anastazija Milašienė—10.00; Ona Valaitienė—10.00; Jonas ir Marijona Šileikiai—5.00; Jadvyga Rimkienė—5.00; Karolina Leketienė—5.00; Jozapa Bukauskienė—5.00; Vaclovas ir Petronelė Mizutavičiai—5.00; Julijona Mitkienė—5.00; Jonas ir Elena Kulpinskai—5.00; Marijona Kiselienė—5.00; Valerija Dabašinskienė—5.00; Vladas ir Ona Bukauskai—5.00; Joana Rašinskaitė—5.00; N. N.—5.00; N. N.—5.00.

Nuoširdžiausiai dėkojame poniai Rašinskienei ir visiems, kurie prisidėjo ir prisidės prie šio didelio, švento darbo. Lai Dievas Jums šimteriopai atlygina.

Tėvai Marijonai

TT. Marijonų Misijos

Cicero, Ill.—Šv. Antano parap. bažnyčioje—birželio 5—13 dd.—kun. Vincas Andriuška, M.I.C.

Marian Hills, Ill.—seminarijoje—birželio 17—26 dd.—kun. Juozas Dambrauskas, M.I.C.

Marianapolis, Conn.—kolegijoje—birželio 15—24 dd.—kun. Petras Malinauskas, M.I.C.

Marian Hills, Ill.—Novicijate—liepos 7—16 dd.—kun. Vincas Andriuška, M.I.C.

Grand Rapids, Mich.—Šv. Petro ir pavilo parap. bažnyčioje—liepos 17—26 dd.—kun. Antanas Mažukna, M.I.C.

Harrison, N. J.—Sopulingosios P. švč. parap. bažnyčioje—liepos 18—26 dd.—kun. Petras Malinauskas, M.I.C.